

підвищувати кваліфікацію менеджерів та аналітиків та інших спеціалістів підприємства для реалізації функції діагностики діяльності підприємства.

Належна реалізація наведених вище рекомендацій дозволить підвищити ефективність діяльності підприємств шляхом оперативного виконання тактичних завдань.

URBAN MIGRATION: CASE OF GEORGIA

TAMAR MERMANISHVILI, PhD student
Ivane Javakhishvili Tbilisi State University
1 Chavchavadze Avenue, Tbilisi 0179, Georgia
Tak.mermanishvili@gmail.com

Social, economic, cultural, political and educational factors are general motifs for migration. People are constantly looking for better opportunities of employment, better health care, and improved conditions of lives. Approximately, between 1.6 and 3 million people are moving from rural areas to the metropolis every week, that makes cities much more desirable place to live. The rapid urbanization process is accelerated in the recent years. While in 1950, 70% of the world's population was rurally settled, in 2014 54% of the population has become urban and it still continues to grow.

In modern life, urbanization and urban growth is one of the most notable facts. In this case Georgia is not an exception. People from rural and mountain areas of Georgia are constantly seeking for better life conditions and the main reasons for migration remains the same as it is in the world. The population of the city is growing due to rural migrants, in the capital city the population is more than 1 million people, while the total population is 3.717 million [1].

Georgia's population constitutes 3,729,600 people as of the data of the National Statistics Office of Georgia in 2018. Georgia's rural area is less settled than urban (Table). The country consists of small urban settlements and one capital city, Tbilisi, which is the most popular urban migration destination. The capital city has been continuously growing. According to official statistics, 41.7 % (1,554,800 people) of total population are living in rural areas, and 58.3% (2,174,800 people) of the total population lives in the urban areas.

Table 1 – Population of Georgia (million)

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Total	3847.6	3829.0	3799.8	3773.6	3739.3	3718.4	3716.9	3721.9	3728.6	3726.4	3729.6
Urban	2175.3	2163.6	2145.3	2130.2	2129.3	2118.7	2121.2	2135.6	2151.5	2161.9	2174.8
Rural	1672.3	1665.4	1654.5	1643.4	1610.0	1599.7	1595.7	1586.3	1577.1	1564.5	1554.8

In Georgia like in a developing country, urbanization affects both rural and urban regions. One big urban agglomeration around the capital is dominating in the country while there are just two city-municipalities (Kutaisi and Batumi), with

more than 100 thousand inhabitants. Population by the regions reflects the uneven distribution of population across the country entailing different economic profiles and level of infrastructural development. Thus, economic development perspectives will stay unclear for secondary cities and little urban settlements unless the economic and social systems are improved to attract population and business to support local growth.

References:

1. National Statistics Office of Georgia// http://www.geostat.ge/index.php?action=page&p_id=152&lang=eng;
2. "Urbanization in Georgia" Diaries of Sociologist// <https://sociologisdiurebi.wordpress.com>
3. Choi C. Urban Migration in Context/ C. Choi// <https://medium.com/resilient-cities-at-the-forefront/urban-migration-in-context-ce59ca31505>

ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВІРШЕННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Є. В. МОЗГОВИЙ, асист.

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
jack.mozgovoy@gmail.com*

Протягом багатьох років підприємства житлово-комунального господарства, зокрема теплопостачальні, виконували й виконують досі функцію „соціального буфера”. За останні 15-20 років було використано майже всі внутрішні технічні резерви систем і обладнання, відбулося його старіння. Капіталовкладення в модернізацію існуючих систем теплопостачання становлять лише частину від необхідних і їх недостатньо не лише для енергоефективної модернізації, а й навіть для підтримки систем у справному стані [2].

Впливовим чинником на ситуацію у сфері теплопостачання є суттєві коливання світових і внутрішніх цін на первинні енергоресурси, продемонстровані протягом останніх років.

Це визначає необхідність подальших докорінних змін у структурі споживання енергоресурсів і вимагає переорієнтації на максимальне використання власних енергоресурсів та альтернативних джерел для стабільного й безпечноного розвитку країни. Тому завдання модернізації та переорієнтації систем теплопостачання країни з метою скорочення споживання природного газу є такими, що фактично підвищують національну, зокрема енергетичну безпеку України, і є вкрай актуальними та важливими для держави [1].

Теплопостачання є однією з найважливіших частин енергозабезпечення економіки, а тарифоутворення в цій галузі відіграє важливу роль як для